

det hele jo byggede på fortelser, på fordrejelser, på usandheder. Det var derfor, Powell i sidste uge sagde: Jeg blev ført bag lyset. Det blev hr. Helge Adam Møller altså også.

Virkeligheden er, at hvis man havde villet, så kunne man have bygget den FN-styrke op, der var forudsætningen, og have ladet Blix afslutte det arbejde, han ikke fik lov til at afslutte, og man ville have konstateret, at en række af de argumenter, som hr. Helge Adam Møller også var med til at fremføre, da han stemte for krigen, var forkerte. Argumentet om masseødelæggelsesvåben, argumentet om terrorforbindelse, argumentet om de drivende skyer, der ville komme ind over vore byer – alt sammen var forkerte argumenter.

Så kunne man have foretaget en disposition, der var støttet af en international retsorden, og ikke den form for selvtægt, som hr. Helge Adam Møller var med til at fremme.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Hr. Villy Søvndal efterlyser Socialdemokraternes holdning, går jeg ud fra, til det, vi har til behandling i dag, nemlig forlængelse af mandatet, og jeg vil da gerne om ikke andet så gentage, hvad der blev sagt ved førstebehandling: at Socialdemokratiet stemte imod deltagelse i krigen i Irak, og den blev som bekendt vedtaget af regeringen støttet af Dansk Folkeparti. Efterfølgende har vi erkendt Danmarks rolle – Danmark blev ført ud i denne krig – som besættelsesmagt, og der har folkeretten nogle bestemmelser om, hvilke opgaver og pligter man har i den sammenhæng.

Med hensyn til betingelser er det vores forudsætning, at FN kommer ind i en meget stærkere rolle. Vi noterer os, at der skal føres en fælles EU-strategi i Irak.

Kl. 14.40

Det ligger også i vores stillingtagen, at vi kun ønsker at være til stede med dansk militær i Irak, såfremt vores tilstedeværelse er ønsket af den regering, der nu måtte komme i Irak. Hvis vi ikke er ønsket der, så er der jo ingen grund til, at vi er der.

Det er vores håb, at der snart bliver mere stabile forhold i Irak.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er helt med på forskellen i det historiske udgangspunkt, nemlig at Socialdemokraterne og De Radikale ikke støttede krigen fra starten.

Men det, jeg synes må være afgørende at spørge de danske Socialdemokrater om, er, om man ikke synes, de spanske socialister traf en klog beslutning, dengang de kædede deres tilstedeværelse sammen med, at hvis der ikke var nået en aftale med FN inden en bestemt dato, så deltog Spanien ikke længere.

Hvorfor vil de danske Socialdemokrater ikke være med til på samme måde at sætte det fornødne pres på, der kan sikre, at FN i virkelighedens verden kommer i den afgørende rolle? Det sker kun, hvis nogle er villige til at levere det nødvendige pres. Det er jo ikke nok at sige, at FN skal ind i en stærkere rolle, vil jeg gerne sige til hr. Per Kaalund. Det er ikke nok. Det afgørende er, at FN kommer ind i den *bestemmende* rolle; det afgørende er, at FN kommer ind i en situation, hvor FN har den fulde kontrol og ikke kun får en smule mere, end de har i dag.

Jeg vil så spørge hr. Per Kaalund, om forudsætningen for Socialdemokraternes støtte er, at der er en fælles EU-strategi – sådan hørte jeg det – som alle EU-lande vil være i stand til at bakke op. Er det en klar forudsætning fra Socialdemokraternes side?

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Spaniens stillingtagen er jo kendt af alle, men jeg mener, der er en forskel i Spaniens og Danmarks situation. Danmark var direkte krigsførende og sendte direkte militær i de første aktioner, og dermed er vores position en anden end den spanske.

Med hensyn til den fælles EU-strategi er det vores håb, at EU kan tage sig sammen til at få en fælles strategi i forhold til Irak i hele den genopbygningsfase, der jo kommer til at strække sig over mange år. Med hensyn til om det er en direkte forudsætning, vil vi sige, at det er FN-resolutionen, der er en væsentlig forudsætning, og det er den, der vil blive arbejdet under, men selvfølgelig er det ønskværdigt, at EU får en fælles strategi på området.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, hr. Per Kaalund er lidt forsigtig i vurderingen af de spanske socialister. Der har jo